

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Origines Benedictinae, Siue Illvstrivm Coenobiorvm Ord.
S. Benedicti, Nigrorvm Monachorvm, Per Italiam,
Hispaniam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Belgium,
Britanniam, aliasque Prouincias. Exordia Ac ...**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

S. Petri consecrati monasterium, vulgò VVeys S. Peter, Scotorum extra
muros Ratisbonenses, & S. Iacobi intra muros.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11261

orgio de Ambasia Cardinali in regno Franciæ
S. Sedis Apostolicæ Legato ius facultatemque
gerendæ mitræ ceterorumque Pontificalium
insignium obtinuisse, in quem finem præscri-
ptæ literæ apud Pontisaram Id. Sept. an. 1509.

CAPVT XLVI.

*S. Petri consecrati monasterium, vulgò VVeys
S. Peter, Scotorum extra muros Ratisbo-
nenses, & S. Iacobi intra muros.*

Monasterium hoc dicitur tempore
Caroli magni inceptum, & in colle
victoriæ extra muros positum, vbi
corpora interfectorum sepulta, consecratum
miraculosè per sanctum Petrum cælitus, iux-
ta chronicon illius monasterij apocryphum,
&c. Sed cum iste locus arctior & angustior
esset, quàm vt tot fratres caperet, ædificatum
est in agro quodam plano & lato Domini
Alberti nobilis viri de Midersil in montanis,
qui residebat in proprijs possessionibus apud
Phrandenhufen, monasterium Scotorum in
honorem D. Iacobi; sub Dominico primo
eius loci Abbate, tempore Erkanfridi Epi-
scopi Ratisbonensis, & Lotharij Imperato-
ris, circa annum 845. Ita habent Chronica
Episcoporum Ratisbonensium.

Verùm Auentinus libro 5. Annalium, ex
diplomatibus quæ exstant longè aliter, nem-

pe D. Marianum cum socijs, seu Henrico quarto Imperatore, ac Ottone Episcopo Ratisbonam venisse, ab Hemma Abbatisa superioris monasterij hospitio exceptum, postea à Vvilla Abbatisa, quæ Hemmæ successit, templum D. Petri extra urbem, quod Vveichs vocant, consentiente Ottone Episcopo, impetrasse, Mathildam inferioris monasterij zitum ac ceruisiam tribuisse, ibidem ope piorum domicilia contruxisse, in diem vixisse docendo ac interpretendo sacras literas, scribendo victum, & magnam gloriam conquisiuisse, ob eamque rem ab Imperatore Henrico quarto in tutelam receptos, & immunitati donatos esse, iuxta diploma, cuius datum Kalend. Feb. anno 1088. indictione 12. ordinationis Regis XXXVI. Imperij V. Factum in Rognia ciuitate. Idem Auent. in Annalib. suis lib. 6. ita scribit: Vbi Scoti Ratisbonæ propter multitudinem confluentium scotorum, angustius habitare coeperunt, Fridericus Comes de Frontenhausen, Otto Comes Rietenburgensis, Burggravius Ratisbonensis frater eius Henricus, cum vxore Bertha, quæ filia fuit Leopoldi, Austriaci Ducis, Luitgarda, vxor Friderici Comitis de Pogen, Aduocati Ratisbonensis Ecclesiæ, quam alibi Adelhaidam vocat, Gundackerus & Vvernherus de Laber grande monasterium D. Iacobo & Gertrudæ, intra moenia urbis, condunt, Comites de Laber & Rietenburg prædia apud Nariscos tribuunt, illo-

rum

rum ibi monumenta extant. Berchta ibidem sepulta, vineas in Austria donavit, Hartvvicus Episcopus Ratisbonensis templum dedicavit anno 1120. Primus Abbas fuit Mauritius, confirmatur per Calixtum Pontificem Maximum & Imperatorem Henricum quintum; Mauritio successit Christianus. Fabulæ igitur sunt, hoc monasterium à Carolo Magno conditum esse, qui ante trecentos annos obierat, &c. Duravit autem S. Petri Ecclesia extra urbem sub suo Priore. Super cuius electione & institutione aliquando lis fuit inter Abbatissam superioris monasterij, & Abbatem S. Iacobi, sopita & transacta per Conradum tertium, Ratisbonensem Episcopum. Extat diploma de anno 1216. vsque ad annum Domini 1552, Quo in bello sociali, quod Principum vocant, per Philippum Comitem ab Eberstain, qui Cæsaris nomine præsidio militari Ratisbonæ præerat, prædicta Ecclesia S. Petri, quæ hostibus propugnaculi vice extra urbem esse poterat, cum omnibus suis ædificijs penitus deiecta & excisa est, constituto ibi publico cœmiterio, vulgariter eius Hokater, &c.

Defundatoribus monasteriorum pro Scotis in Germania, præsertim Ratisbonæ, Vide eundem Auentinum lib. 6. De qua re etiam duo diplomata extant Henrici quarti, & filij eius Henrici quinti, Imperatorum.

Einsi-